

Mångfald i landet lagom

Sverige kallas ibland landet lagom. Emellanåt känns det som det även gäller mångfalden. Man ska vara lagom mycket judinna, lagom mycket turk - lagom mycket avvikande. Mångfald är härligt så länge det inte stöter sig med den svenska kulturen och inte tar plats på bekostnad av något annat. Lite ramadan, lite chanuka och gärna lite folkdans för att sedan runda av med julbord och skolavslutning i kyrkan. Härlig är den person som rymmer allt i liten dos.

Jag märker att människor i Sverige tycker det är jättespännande när jag berättar att jag firar den judiska helgen chanuka. "Oj vad kul! Det är så roligt med alla olika traditioner, varför inte fira allt man kan?" utbrister många. Om jag då nämner att jag inte firar jul blir samma människor provocerade. Men sann religionsfrihet och sann tolerans bygger väl på att låta människor välja sitt eget? (Givetvis inom ramen för svenska lagar).

Att ta lite av varje, att fira allt man kan fira är ett väldigt sekulariserat levnads- och synsätt. *Lagommixen* är i sig en ideologi som bygger på att ta lite av varje, att vara *lagom* mycket annorlunda, att inte sticka ut.

Det verkar också som om majoritetssamhället anser att Sverige är världens bästa, mest demokratiska, jämställda och toleranta samhälle. Som om alla, bara de får chansen, kommer att vilja leva likadant som majoritetssamhället. Majoritetssamhället verkar tro att assimilation är en naturlig utveckling av integration. Denna inställning hindrar i själva verket sann mångfald och begränsar Sveriges möjlighet att utvecklas.

Mångfald innebär, enligt Wikipedia, en representation av många olika grupper. Integration innebär att alla dessa grupper får tillgång till alla delar av samhället, exempelvis till arbetsmarknaden. Men det handlar inte om fullständig anpassning till majoritetskulturen. Assimilation å andra sidan kan definieras som en process som innebär att något omvandlas till att ha större likhet med eller helt införlivas med något annat. Det är viktigt att inse att mångfald och assimilation på många sätt är varandras motsatser.

Jag tror människor måste känna sig rotade i sin egen kultur och sin egen identitet innan de kan möta andra på ett öppet och accepterat sätt. Bottnar man inte i den egna identiteten kan detta leda till att andra kulturer upplevs som hotfulla. Som en svensk kurd jag träffade så insiktsfullt uttryckte det: "En människa är som ett hus, om inte grunden är stadig och fast så kommer det att falla ihop när man försöker bygga på fler våningar". Inställningen till invandring, integration och assimilation bör grundas i detta. Detta gäller så väl majoritetssamhället som minoriteter.

Vi måste våga vara stolta över att vara svenska. Vi måste få vara stolta över att ha ett annat kulturarv och ibland även då välja bort vissa av majoritetssamhällets kulturyttringar. Det finns inte *ett* rätt sätt att leva, *en* rätt värderingsgrund och inte heller *ett* rätt moralsystem. Vi kommer förmodligen vara oense om värderingar, kulturyttringar och moraliska ställningstagande men detta är inget problem så länge debatten får vara levande och vi kan respektera varandras olikhet.

Petra Kahn,
Förbundssekreterare Judiska Ungdomsförbundet i Sverige

Judiska Ungdomsförbundet i Sverige (JUS)
Box 5053, 102 42 Stockholm
Tfn: 08 – 58 78 58 63, Fax: 08 – 58 78 58 70
E-post: info@jusungdom.org www.jusungdom.org